

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De sancto Mathia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Si nec impatiētia nec fraude aliqua ad illud
qd̄ desideras velis in uitum animū prelati
tui inclinare Sed cumulus est etiā fugere
ea et oblatā respuerit in quib⁹ voluntate tu-
am senseris oblectare. **T**ertio exal-
tamur p̄ passionē cū nos q̄busdā exercitiis
passiōi equivalētib⁹ strēmū exerceat. Haec
cū p̄ priorū meritor⁹ exercitia sc̄i homines
ad p̄ templatiois gratia admittunt. tūc ab
omni specie terrene solatiois se elongat. vt
bonis celestib⁹ habundant⁹ p̄fruant. Qui-
bus vtcung⁹ gustatis. cuj⁹ more suo se sub-
traxerint sit amaritudo amarissima impa-
tienti desiderio et languore incipiunt reche-
mēter. **C**ū em̄ ad carnales delectatiois re-
dire libeat nec licet ambob⁹ carētes et tan-
q̄ inter celū et terrā suspēti amarissime cru-
ciant. Et tales cruciat⁹ equivalēt passioni.
De hac passione dicit Job. vii. Suspē-
dium elegit anima mea. et mortez ossa mea. Nō
exponēs Grego. dī. Quid p̄ animā nisi me-
tis intentio. quid per ossa nisi carnis fortis-
tudo designat. Omne aut qd̄ suspendit. pro-
culdubio ab imis eleuant. Ania vero suspē-
dium elegit ut ossa moriant. Quia dū men-
tis intētio ad alta se subleuat omnē ī se car-
nis fortitudinē necat. Sancti em̄ viri cer-
tissime sciunt qz h̄e requie in hac vita ne-
quaç possunt. Et idcirco suspendiū eli-
gunt. qz terrena desideria deserentes ad al-
ta animū collūt. Suspensi autē ossib⁹ suis
mortez inferunt. qz amore supne patrie virtu-
tū studiis accincti qz prius fortes in mūdo
fuerat suspensi occidunt. De hoc martyrio
etiā dīc Grego. **L**ū grā p̄ templācib⁹ celēri
nō subuenit sit obseruatiū celū eneuz et terra
ferrea. Et cū relicta sibi hūani cordis du-
rictia ad votū exaudiri nō mereat. anticas
desideratis negari sibi existimat qd̄d diffi-
cultur. Nescio an ipaz iehennā experiri ad
temp⁹ horribil⁹ penalius re dicatur. qz p̄
spūalis studiū gustata suavitatez eire de-
nuo ad illecebras et molestias carnis. Ta-
les ḡ crucifixi et si nō ferro sanguinem fun-
dāt. petrī corpori martyrio adequant.

De sancto Barthia.

Hermo XVIII.

Secundū dīc Barthia. Actuū. i. Salo-
mon ex p̄sona dei dīc. Beatus
bomo q̄ audiit me et q̄ vigilat ad foras me/

as quotidie. et obfuat ad postes ostiū mei.
In quib⁹ v̄bis subtilissime describit̄ dīcō/
monitio qz sorte sue cōmonitionis sup nos
projicit ut quisq; audiat̄ vigilet et obfuet.
Qui em̄ has tres custodes ad ostiū cordis
sui posuerit. sc̄i audientia. vigilāria et obser-
vāntia. qntiuncq; furtive venerit nō potē
rit ignorare. De hac diligēti custodia dīc
Bērn. Uenies ad nos nō facile obfuantur
vnde veniat aut q̄ vadat. ac istud sorte sine
dāno salutis. liceat qn̄ veniat aut qn̄ vadat.
illud plane pīculosissime qn̄q; ignoretur.
Lū aut̄ hec tria ut sup̄. nō obfuantur sic ut
nec absente desideres nec p̄ntē glorifices.
ideo recedit ut audi⁹ querat̄. qz non adesse
reficitur. et dignāter ad h̄ redit ut soleat ic.
Hinc est qz sorte dei vocātiū pīp̄ficit.
Id dānādus est. qz nec p̄ntiā eius nec ablen-
tiā ei⁹ curauerit. ppter qd̄ tales cenā dñi nō
gustabunt. auerteret se ab illis tāq; reproba-
tis. et suertens se ad electos. sorte sue voca-
tionis sup eos projicit. qz pulsantes audiūt
et intrōmittunt. Hicq; strigis ut uno eodē
qz modo dulcissimo monēt. alij indurent̄
ut pereat. alij emendent̄ ut saluent̄. sicut de
sole vno et eodē alie res mollescunt ut cera.
alie indurescunt ut lutū. Si ḡia pulsans a
reprobis nō audif̄. dīcet eis. Amē dico vo-
bis. nescio vos. Intrōmissus āt ab electis
statim in medio ē terre salutis et incipit oga-
ri salutē hoīs. i. dat grām suā ei qz inhabi-
tat. Et gra em̄ adiunq; et sensu se inclinā-
te pīficiū salutis. Juera illud Apoca. iii. Ego
sto ad ostiū et pulso. Si qz mibi aperuerit
intrōibo ad eū. et cenabo cū eo. Ubi duo
rāgunt̄. sc̄i grā pulsans et sensus aperies.
Intrat qz intrōmissus. h̄c q̄līc nō inhabi-
tat. Legit em̄ in euāgelio qz aliquā occulte.
aliqui manifeste erat in templo. Hic occulte
inhabit nos p̄ fidē. **L**ū aut̄ h̄ bonis opib⁹
et virtutib⁹ fuerit exercitata in corde suo p̄ re-
bementē ignē caricata. Tunc nō solū
sicut puer panis involvit̄ p̄ fidem iacer in
p̄sepio cordis nostri. Sed qz demudat̄ ba-
berur manifeste in cruce p̄ caritatez affeci⁹
incensi. Intrōmissus ḡ p̄ sensus inclinati-
onē animā nostrā pīficiēdo in nob̄ qn̄q; pas-
sibus tāq; qn̄q; pīficiēbo nos. pmouet vsc⁹
ad pīficiū pīficiens vitā nostrā. Primo osi-
entia purificat. penitētia infundēdo. Se-
cundū mente fortificat resistētia p̄ferendo.
Tertio bona opera multiplicat. nobiscuz

¶ De sancto Rathia

efficaciter opando. Quarto virtutes edificat. aiam coronado. Quinto nos scificat siue pfectificat devotionem nostram diuinam aspirando. Et his pfectibz pfectis vita beata.

A Primo dico quod scientiaz purificat a fedis peccatis. pniam infundendo. eo quod nulla scientia siue comitatio pot est lucis ad tenebras. diuine maiestatis et nre iniuriae. Statim ergo ut ingressus fuerit per radios sue diuinitatis impingit in tenebras. et dissolutz dissipat in mometo et in ictu oculi quicquid inuenierit feditatis. Unde sic continet. Nam ad lumen sue priutate non pot anima malam quod comisit ignorare. sed statim ut cognita fuerint displices rebemeter. quod autem displices penitet comisisse. Hic ex dei pntia surgit anie cognitione. et ex cognitione pcedit disiplinencia. et ex illa pntia. Quia ut ait Christus. sequitur peccator remissio. Non enim se poterit ostine re illa benigna dulcedo et dulcis benignitas quae est in visceribus misericordie dei in fine cum ex corde nos penitere et dolere cognoscit qui ad gemitem nostrum offensam i se commissam misericorditatem indulgebit. Sed quod pdest penitentia de culpa si non defanis grauitatem. Lani pedes meos ait sponsa in Canticis. quod itez inqubabo illos. Idecirco secundo dei pntia mente fortificat. resistenterias pferendo. Modicum enim pdest prima grauitas remissio peccatorum. si non subrogat virtus et grauitatem. fieret enim sine dubio error nouissimus peior posse. et reciduati sim aliquid per fieret quod facienti. Sed quia hec grauitate a nobis est. ut videlicet in occasione reciduam nobis subtrahamur. Unde subtilis nobecce. et si spus pratebuntis ascenderit super te. locum tuum ne dimiseris. ac si di. Si valida temptatio innaserit te. rorze ne psoneris. eligens magis virum mori. Efficacior autem et cautior resistentia est. ut cuilibet impugnacioni in principio resistam. ut via impugnativa dicere possint illud. I. Re. xxii. Quoniam melius poterit placare dominum suum quam in capitibz nostris. Quia via in modum serpentum se habent. quod vbi cibum caput inferunt facillime sequitur totum corpus. Ergo principius obstat. Quia valde feedum et indecessus est coram deo si quis per gram emundatus a peccatis ad lumen rediret iterum spurcicibus per se deformans. Tales enim immundus feris comparantur. canis qui credit ad vomitum. et sui lotus in voluntabro luti. ut patet Proverb. xxvi. 7. Petri. ii. cap. Ideo

Bernardus. Si dixerit mihi Iesus. Dimittunt tibi peccata tua. et ego peccare non desinam. Quid pderit ex vi tunica si reinduo. qui diceret. non pdest sed plus nocet. Denique quod me saluus fecit ipm mihi dixisse recordor. Ecce sanus factus es. iam noli peccare ne deterius tibi contingat. Tertio inhabitans in corde nostro bona nostra multiplicat nobis cooperando. Nam si soli ipsa faceremus nihil nobis pderunt ad salutem. sed valor et acceptabilitas eorum ex operante spiritu estimatur. Spiritus enim sanctus grata facit ea deo patri et formant ipsa ad exemplar operum domini nostri Iesu Christi. Opera autem Christi quinqz signis pfectissime coprobanter. In quibus quantum ipm imitabitur. tanto deo magis erunt accepta. Habebat autem opera Christi difficultatem. promprta voluntatem. ferventem caritatem. pseuerantem longanimitatem. Et faciens omnina non ad suam sed ad nostram utilitatem. De primo quod opera Christi habebat difficultatem dicitur Dari. tunc. Lepit Iesus pauore et tede re. et melius esse. Et dicit. Tristis est anima mea usque ad mortem. Et Luce. xxii. dicit. Factus in agonia plenus orabat. et factus est sudor eius tanquam gutte sanguinis decurrentis in terram. Unde reuera ex difficultate pconcepere mortis fuit. et ex imaginacione crudelissime passionis. Secundo cum promptissima voluntate fecit opera sua Luce. xxii. Desiderio desiderauit hoc pascha manducare yobiscum. Ad Hebreos. xii. Per patientiam curramus ad positionem nobis certam et aspicientes in auctorrem fidem et psummatorem Iesum qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem pfusionem ptempta. Tertio ex pseueranti longanimitate Christi fecit opera sua. Quia via de crucem non descendit. sed constans permanens usque emitteret spiritum. Quinto in omnibus non quiescuit quod sibi vultus esset. sed quod non bis omnibus cederet ad salutem. His quinqz modis Christus Iesus existens in hoc mundo opera sua pfecit nobis in exemplu. Si ergo volumus facere opera deo accepta debemus facere opera difficilia. voluntaria et feraida. et cum constanti pseuerantia. et in his omnibus non nostram utilitatem sed dei gloriam querere debemus. et sic efficaciter operemur.

Do^r Quarto deus inhabitās in nobis
vterius, p̄gredīs plantans et edificans in
nobis virtutes. Nihil em̄ omnia p̄dicta pla
cerent deo si non essent frutib⁹ adornata.
Hicū dicit Bern⁹. De⁹ qui virtutuz dñs
est. nequaq̄ cordis nr̄i thalamū ingredī.
si nō fuerit lectulus cordis frutib⁹ adorna
tus. Et subdit. Quantūcūq; te affligas.
q̄ntumcūq; te crucies. nō sui copiā tibi tri
buit nisi fueris virtutib⁹ adornat⁹. Debe
mus ḡ esse ornat⁹. p̄cipue trib⁹ frutib⁹ the
ologicis. scz fide⁹. spe ⁊ caritate. tandem etiāz
iudicio. misericordia ⁊ iusticia. de quo Dicē
v⁹. Indicabo tibi o homo qđ sit bonum. et
quid dñs requirat a te. Utiq; facere iudi
ciū ⁊ diligere misericordiam. ⁊ sollicitū ambula
re cū deo tuo. Primū exhibendū est nob⁹.
Sc̄m. primum. Tertiū deo. Primo ergo
instaurem⁹ iudiciū stra nosmetipos de oī
bus cogitationib⁹. affectionib⁹. locutiōib⁹.
et operationib⁹ malis nos subtilissime diui
dicantes. nec aliqd istoz⁹ nos transeat qđ
nō discutiat⁹ ⁊ iudicet. Et si qđ inveniū
fuerit qđ nō liceat deceat vel expedit⁹ pu
niatur. tū reliquū corrigat⁹. Tale iudiciū
supra modū placet deo ⁊ p̄parat locū deo.
Ps. Justitia ⁊ iudiciū p̄paratio sedis eius
Illiū aut iudiciū nō nisi ppter nos a nob⁹
exigat. Quia si nosmetipos diuidarem⁹.
nō utiq; iudicaremur dicit Apls. Secun
do habeamus misericordiam ad primos. bona
eoz⁹ oga magnificat̄es ⁊ mala fideliter ex
cussantes. Hinc Bern⁹. Laue fue dei alie
ne p̄uersatiōis esse aut curiosus explora
tor aut temerari⁹ index. t̄ si ppter rem cō
prehendis cōmisisse. nec sic proximū iudi
ces. magis aut excusa intentionē. si op⁹ ex
cusare nō potes. puta ignorantiā. puta oc
casione. puta subreprōione. Q̄ si oem oīno
dissimulatōne rei certitudine recusat. dicito
nihilomin⁹ apud te. Numis rebemēs fuit
ista temptatio. qđ de me illa fecisset si acce
pisset in me porestate. Tertio ambulandū
est sollicite cū deo qđ tanta sollicitudine nos
et omnia oga nostra inueni⁹ vt etiā dinume
ret gressus nros Job. xiii. Tu qđez gres
sus meos dinumerasti. sed parce p̄cis me
is. Om̄i ergo cauera et om̄i diligētia eius
debem⁹ cauere displicentiā t̄c. **E** Quinto de⁹ habitās in nobis om̄e vitaz
nostrā sanctificat. interiora nr̄a diuinitus
inspirando. Qđ p̄tingit cū p̄ priora exerci

cia bene humiliati dispositi ⁊ p̄parati senti
mus in nob⁹ flagrantē ignē caritatis. qđ vi
delicet ignis ex habūdanti copia oīm gra
tiarū copias bñdictiones secū afferat. ita
qđ impleat in nob⁹ illud ex persona dei. Genē
xxx. Hodicū habūisti anteq; ventre ad te
nūc autē bñdixit tibi de⁹ ad introitū meū.
Et licet de⁹ aduentu suo varia bñdictionis
nos replet. maxime tñ bñdictione tri
pli. scz muratiōis. augmentatiōis. bñdi
ctionis. Primo afferat secū benedictionem
mutatiōis. mutas malditionē veteris bo
minis in bñdictionē. Nā anteq; venire do
min⁹ ad nos illi subiacūm⁹ maledictioni.
de qđ dicit in Ps. Valedicti qđ declināra
mādatiſ tuis. Et iterū Eccl. xv. Valedi
ctus qđ seruit indignis se. Et qđ seruimus
mancipio corporis nr̄i. qđ reuera indign⁹ ⁊
ignobili⁹ est qđ nos. ⁊ p̄ sequēs seruimus
diabolo p̄ p̄cto. de qđ dicit Jobis. viii. Qui
facit p̄cm seru⁹ est peccari. Et sicut his oī
bus suim⁹ maledicti. ⁊ hec maledictio mu
tata est in bñdictionē. ex cui⁹ virtute om̄is
in nob⁹ cooperant̄ in bonis. Tercio portat
secū benedictōem. augmentatiōis cumulat̄es
sup nos meritatē impleat in nob⁹ illud Be
nef. i. Bñdixit illis dñs. ⁊ ait. Rescite ⁊ mul
tiplicamini. Ac si bñdices dicat. Rescite.
scz in meritis. ⁊ replete terraz corporis vestri
frutib⁹ merita cumulat̄es. Tertio benedi
cit nos bñdictione sanctitatis. vel sanctifica
tionis. qđ ex ei⁹ benedictiōe intus ⁊ extera p̄
om̄ia sanctificamur. Unū Ps. Nicacipice
benedictionē a dño. ⁊ misericordiam a deo salu
tari suo. Et hanc nob̄ p̄slerē.

De sancto Gregorio.

Sermo XIX.

Negociamini dū

In venio. Scribit Luce. xix. ⁊ legi
tur ad honore beati Gregorij
festo bodierno. Ipse em̄ est inter sup̄mos
negociatores fidelis ⁊ prudēs negotiator
Qui non solum in temp̄ suo. b̄ est. in vita
sua. verbo ⁊ exemplo negotia dñi fideliter
pegit. sed v̄lq; ad fine seculi vel ad dies no
tissimū scriptis suis dulcissimis aurū ⁊ la
pides p̄ciosos ad edificationē ecclie nō ces
sar cōpozare. ita qđ de eo verificari poterit
illud Zacha. xiii. Nō erit vltra mercari. i
domo dñi. scz silis illi. Et eccl. xliii. Non ē
inueniūs silis illi. scz in doctrina veritatis.